

Ali je bil to res nož v hrbet trnovskemu županu?

V zadnjih številkah Štajerskega tednika so se pojavili prispevki z udarnimi naslovi »Trnovski svetniki zavrnilo proračun« in »To je bil nož v hrbet«, ki namigujejo, da nekateri trnovski svetniki poskušamo rušiti oblast in da imamo brezbrizen odnos do kulturne dediščine. V občinski svet Občine Trnovska vas smo bili vsi spodaj podpisani občinski svetniki izvoljeni že vsaj drugi mandat (ali več). Ves čas smo svojo funkcijo opravljali korektno in konstruktivno. S sprejemanjem kvalitetnih in premišljenih odločitev smo se trudili, da bi ob poznavanju utripa življenja lokalnega prebivalstva poskušali reševati težave, s katerimi se naši ljudje srečujejo. V skladu s finančnimi možnostmi občinskega proračuna smo bili in ostajamo zagovorniki finančne učinkovitosti, enakomernega razvoja kraja in dviga kvalitete življenja ljudi. Tudi pri prebiranju in potrjevanju prvotnega predloga proračuna za leto 2019 niso bili naši nameni in cilji nič drugačni.

Kje se je torej zataknilo, da prvi predlog proračuna ni bil »na silo« potrjen?

Zataknilo se je, ker se z prerazporeditvijo sredstev, ki so bila prerazporejena od osnutka in do končne verzije prvega predloga proračuna nismo brez besed strinjali, ampak smo o nekaterih postavkah želeli razpravljati in poskušali doseči dogovor in popravek nekaterih »manjših« proračunskih postavk (da se npr. ohranijo sredstva, ki so bila predvidena za izvedbo prireditve ob občinskem prazniku, da se poviša postavka za plačo podžupana itd.).

Zataknilo se je, ker smo nekateri svetniki pred potrditvijo proračuna želeli imeti še dodatne informacije in razlage predvidenih večjih investicij (kot so stroški obnove pokopališča in obnova Simoničeve domačije).

Zataknilo se je, ker smo predlagali, da bi se obnova »Simoničeve domačije« izvedla v dveh delih (prvi del v letu 2019 in drugi del v letu 2020), saj za drugi del obnove občina še ni prejela odločbe, ki bi bila zagotovilo, da bomo dobili projekt sofinanciran. Predvsem pa smo na seji želeli natančnejše informacije o tem, kakšno dodano vrednost bo prenovljena Simoničeve domačije prinesla občini, saj predvideni stroški obnove niso zanemarljivi. Po izjavi župana, da še ne moremo natančno vedeti koliko nas bo obnova Simoničeve domačije na koncu zares stala, in da je okvirna projektna ocena obnove nekje med 250.000 in 300.000 evrov smo izrazili bojazen, da se nam ne bo tudi tukaj zgodilo podobno kot pri »projektu obnove pokopališča«, kjer se je končna cena projekta glede na projektantsko oceno nerazumno povišala.

Dalje se je zataknilo, ker smo želeli »uradno pojasnilo« (neuradnih razlag med občani kroži veliko) kaj točno namerava občina z zemljiščem na lokaciji Trnovska vas 40 – »Kirnova hiša ob cerkvi«, za nakup katerega smo v proračunu namenili 83.000 €.

Do konca pa se je zataknilo, ko je eden od svetnikov predlagal, da se pripombe, ki smo jih podali na seji vnese v predlog proračuna in se odločanje o proračunu prenese na naslednjo sejo. Župan predlaganega ni sprejel, proračun je dal na glasovanje in predlagani proračun ni bil potrjen.

Ker želimo, kakor vsa leta do sedaj tudi v bodoče konstruktivno delati v korist občanov, ki so nas izvolili, smo o proračunu ponovno razpravljali na izredni seji. Po burni razpravi smo zbližali nekatera stališča, se dogovorili za popravke in predlog proračuna potrdili na drugi izredni seji 26. marca.

Pri vsej tej »zgodbi« se želimo distancirati od lažnih namigovanj kolega občinskega svetnika, ki je preko družbenih omrežij občankam in občanom namigoval, da večina svetnikov »Simoničeve domačije« ne prepozna kot kulturnega bisera in je občane pozival k podpori. Na ta nivo komuniciranja preko družbenih omrežij se nismo želeli spuščati, ker občanov ne želimo po nepotrebnem vznemirjati, v njih vzbujati negativizma ali celo sovražnega govora. S prirejeno »zgodbo o Simoničevi domačiji« si ne želimo nabirati poceni političnih točk. Čas bo prinesel resnico.

Očitno nekateri demokracijo v občinskem svetu še vedno razumemo kot medsebojno sodelovanje, konstruktivno razpravo, dajanje pobud in vprašanj ter iskanje kompromisov pred sprejemom odgovornih odločitev. A zdi se, kot da pri nas ta »demokracija« dobiva neki drugi pomen.

Na koncu se sprašujemo, ali morajo občinski svetniki zares biti le del poslušnega glasovalnega stroja brez lastne pameti in volje, da niso označeni za županove nasprotnike, ki mu z nožem v roki napadajo hrbet? Bi morali (da bi bil« mir pri hiši«) v občinskem svetu sedeti le tihi poslušalci in opazovalci, ki svojo vlogo reducirajo zgolj na glasovanje? Če je tako, potem mi svojih funkcij očitno ne razumemo.

Svetniki občine Trnovske vas:

Drago Pukšič, Franc Tašner, Andreja Krajnc in Andrej Arnuga